

Vrátil se na dvůr svého otce, aby si zhojil rány a vyrovnal se s ponížením, které v něm vyvolalo tak silnou nenávisť k Šikulce, že nespěchal ani tolik s uzdravením, jako s pomstou. Šikulka mezitím zažívala smutné chvíle. Počestnosti si vážila více nežli život a strašlivé ponížení jejich sester ji uvrhlo do beznaděje, se kterou se jen stěží vyrovnávala. Ovšem podlomené zdraví princezen, které bylo zaviněno jejich falešnými sňatky, stálo Šikulku mnoho sil a vytrvalosti. Lstimil, který již byl známý jako šikovný podvodník, se po svém posledním dobrodružství rozhodl, že se stane podvodníkem ještě podvodnějším. Netrápila ho již vzpomínka na odpadní šachtu ani pohmožděniny, ale neodbytná myšlenka, že ho někdo přelstil. Nebyl si jistý, jak to dopadne s jeho dvěma svatbami a protože si nepřál, aby se princeznám ulevilo, nechal pod jejich okna nosit keře obsypané šťavnatým ovocem. Nedbalka a Žvanilka, které často vyhlížely z oken, si ovoce ihned všimly a zatoužily jej ochutnat. Dotíraly na Šikulku, aby se spustila v koši dolů a nějaké jim natrhala. Protože byla princezna laskavá, chtěla sestrám vyhovět. Nasedla do košíku a přinesla jim ovoce, které s chutí zhlty. Dalšího dne se objevilo ovoce nové. Princezny znova dostaly chuť a znova žadonily, ale ukrytí pohůnci Lstimila, kteří nebyli dostatečně pohotoví minule, Šikulku tentokrát lapili a odvedli před očima jejich sester, které si zoufalstvím trhaly vlasy. Pohůnci zavedli Šikulku do sídla na venkově, v němž Lstimil završoval své zotavení. V běsném vzteku zavalil princeznu výhružkami, na které zatvrzele odpovídala s odvážností hrdinky. Poté, co ji několik dnů držel jako vězenkyni, nechal ji zavést na vrchol vysoké hory, kam dorazil chvíli po ní. Zde jí oznámil, že ji čeká smrt, která pomstí všechny pasti, které na něj nastražila. Pak ten proradný princ se zvráceným potěšením ukázal Šikulce sud, který byl vevnitř plný nožů, břitev a hřebíků a řekl jí, že aby jeho odplata byla jak se patří ukrutná, bude uvržena do tohoto sudu a v něm shozena z vrcholu skály. Ačkoliv nebyla Šikulka věřící, nebála se mučení více než Regulus, kterého kdysi potkal stejný osud. Princezna si zachovala svou hrdost a odvahu. To ale Lstimila neohromilo, naopak, rozčílilo ho to ještě mnohem více a jal se celý proces urychlovat. Rozlícen, nahnul se nad otvor do sudu, aby se přesvědčil, že byl řádně vybaven všemi smrtonosnými zbraněmi. Když Šikulka viděla, jak je její únosce zabrán zkoumavým pohledem, neváhala, a než se princ vzpamatoval, hbitě jej strčila do sudu a shodila z vršku skály. Poté se dala na útěk a princovi pohůnci se ani nesnažili jí zadržet, když s hrůzou spatřili, jaký strašlivý osud této milé princezně jejich pán připravil. Mimoto, více se obávali o Lstimila a neměli čas na nic jiného než na pokus o zastavení sudu, který se

ale přes veškerou jejich snahu skutálel až k úpatí hory. Pince z něj vytáhli s mnoho posetého mnoha ranami.

Lstimilova nehoda velmi zarmoutila krále Hodňouska i prince Krasomila. Co se týče obyvatel království, ty to příliš netrápilo, Lstimila neměl nikdo rád, ba co víc, divili se, že princ tak dobromyslný a štědrý jako Krasomil, může natolik milovat svého ničemného staršího bratra. Ale takový dobrák zkrátka Krasomil byl. Měl silné pouto ke své rodině, navíc, Lstimil se k němu choval natolik přátelsky, že Krasomil nemohl jinak, než mu oplácet stejnou měrou. Krasomila tedy velice zarmoutilo, když viděl zranění svého bratra a okamžitě se jal pomoci mu s jejich léčbou. Ale i přes veškerou péči, nic neulevovalo bolesti Lstimilově, naopak, jeho rány se vždy znova zanítily a on velice dlouho trpěl.

Poté co Šikulka vyvázla ze strašlivého nebezpečí a dostala se zpět na zámek, kde zůstaly její dvě sestry, musela čelit novým obtížím. Obě dvě sestry přivedly na svět syna, což Šikulku velmi zarmoutilo. Nicméně nic nemohlo otřást její odvahou. Aby skryla hanbu svých sester, rozhodla se za ně znova riskovat, ačkoliv to bylo velice nebezpečné. Svoji lest dobře promyslela a takto se na ni připravila: převlékla se za muže a děti schovala do truhlic, které opatřila příslušnými otvory, aby měly dostatek vzduchu. Nasedla na koně, naložila tyto dvě truhly spolu s několika dalšími a takto vystrojená přijela do hlavního města v zemi krále Hodňouska kde pobýval Lstimil.

Když Šikulka přijela do města, spatřila, že cena, kterou nabízí Krasomil za uzdravení svého bratra, přilákala na dvůr šarlatány z celé Evropy. V těchto starých dobách chodilo po světě mnoho netalentovaných intrikánů bez pořádné práce, kteří se vydávali za úctyhodné muže obdařené nebeskými dary, které vyléčí každý neduh. Takoví lidé, jejichž jediná dovednost byla mistrně šidit, nacházeli stále důvěru u mnoha lidí. Uměli je totiž okouzlit svým výstředním vzezřením a prapodivnými jmény, kterými si říkali. Tito samozvaní doktůrci nezůstávali nikdy ve svém rodném městě. To, že přicházeli z veliké dálky, dělalo dojem na prosté lidi.

Chytrá princezna o tom velice dobře věděla, a proto si zvolila tajemné jméno Sanácio. Poté dala rozhlásit do všech stran, že rytíř Sanácio přijel do města se svými zázračnými medicínami, které vyléčí každické zranění, i to nejošklivější a nejzanícenější. Brzy na to nechal Krasomil předvolat tohoto údajného rytíře. Šikulka přijela a předstírala toho nejvzdělanějšího doktora světa, odříkala pět či šest slov jako rytíř, její přestrojení bylo dokonalé. Princezna byla zaskočena krásou a příjemným chováním Krasomilovým, a poté co s ním vedla chvíli řeč ohledně Lstimilových zranění, prohlásila, že musí jít pro láhev kouzelné vody a že prozatím zde ponechá dvě truhly, jež obsahují masti, které zraněný princ potřebuje.

Většinou jen stylistické posuny, jinak je text soudržný, dobrá skladba souvětí, hezké.